

तम् । बयात् शङ्कर ! वै येन तस्माद्ब्रह्म घातयेत् ।
पशुहिंसाविधिवत् पुराण्ये निगमे तथा । उक्तो रज-
स्तमोभ्यां स केवलं मनसापि वा । नरकस्वर्गसेवाद्यं
संसाराय प्रवर्तितः । तयोस्तत्कर्मभोगेन गमनागमनं
भवेत् । सत्येन सात्त्वतग्रन्थे स विधिर्नैव शङ्कर ! ।
प्रवृत्तितो निवृत्तिसु यत्नापि सात्त्विकी क्रिया । एवं
नानाविधं कर्म पशोराजभनादिकम् । कामाशयः फला-
काङ्क्षी कृत्वाऽज्ञानेन मानवः । पञ्चाज्ज्ञानासिना च्छित्वा
भ्रान्त्यायां तामसीं सदा । यमभीतिहरं भक्त्या यदि
गोविन्दमाश्रयेत् । पाण्डोत्तरखण्डे १०४१०५ अ० ।

बलिध्वंसिन् पु० बलिं ध्वंसयति स्त्रस्थानात् पातयति ध्वंस-
ण्यच्-ण्यनि । विष्णो वामनावतारेण हि तस्य तथात्वम् ।
तत्कथा च वामनपु० २२ अ० दृश्या ।

बलिनन्दन पु० इत्त० वाणासुरे शङ्कर० । [चर्मवति अमरः ।
बलिन(भ) त्रि० बलि+अस्यर्थे-इन भ वा । जरया शिथिल-
बलिन् त्रि० बलमस्यस्य इति । १ बलवति । २ उष्ट्रे, ३ साहिचे,
४ हस्ते, ५ मूक्रे, ६ कन्ददृक्ते, ७ कफे पु० जटा० दमासे
पु० हेम० । ८ वलरामे शङ्कर० (बलिवाङ्गा) १० कुपे
स्त्री ङीप् शब्दच० ।

बलिपुष्ट पु० बलिना वैश्वदेवबलिद्रव्येण पुष्टः पुष्ट-क्त
१त० । काके अमरः स्त्रियां ङीप् ।

बलिपोदकी स्त्री उपोदक्यां राजनि० ।

बलिप्रिय पु० बलिनं प्रीणाति प्री-क । लोभद्रुमे शब्दच० ।

बलिविन्ध्य पु० रैवतक्रमनोःपुत्रभेदे भाग० २।५।२ ।

बलिमुज पु० बलिं वैश्वदेवद्रव्यम् गृह्णत्यदत्तबलिं मुञ्चते
मुज-किप् । काके अमरः ।

बलि(ली)मुख पु० बलि(ली)युक्तं मुखमस्य शाक० त० ।

वानरे अमरः । [वति । २ उष्ट्रे पु० राजनि० ।

बलिष्ठ त्रि० अतिशयेन बली बलिन्+इष्टन् । १ अत्यन्तबल

बलिष्णु त्रि० बल-संवरणे इष्णु । अपमानिते उष्ण० ।

बलिसङ्गन् न० इत्त० । पाताले अमरः बलिसन्दिरादयोष्यत् ।

बलीक पु० न० बालयति ब्याहयति बल-ईकन् नि० । पटल
प्राले (ह्यं च) अमरः । [युते स्त्रियां ङीप् ।

बलीयस् त्रि० अतिशयेन बली बलिन्+ईयस् । कत्यन्तबल-

बलीवर्द्ध पु० ई लक्ष्मीः व-विच् वर् तौ ईवर्तौ ददाति
दा-क ईवर्द्धः बली चासौ ईवर्द्धेति । वृषे अमरः ।

ततः शुभ्रा० अपत्ये ढक् । बलीवर्द्धेव तदपत्ये पुंस्त्री०

बलूल त्रि० बल+भिभू० वा लच् ङङ् । बलुयुक्ते ।

बलीत्कटा स्त्री १ स्कन्दानुचरमाहकामेदे भा० शा० ४५ अ० ।
२ बलेनोत्कटे त्रि० ।

बल्य न० बलाय हितं बल+यत् १ प्रधानधातौ शुक्ते, २ बल-
साधने च ३ अश्वगन्धायाम्, ४ अतिबलायां, ५ शिशुङ्गीक्षु पे
६ प्रसारिण्याच्च स्त्री राजनि० बला० चतुरर्थ्यां यत् । ७ बल-
निर्दत्ते त्रि० दबुद्धभिचुके पुंस्त्रिका० । [तृणभेदे हेमचं
बल्यजा स्त्री० ब-कप् तं वजति वज-गतौ व्यच् । उल्ले
बल्ह स्तृत्तौ दाने, वधे, च सक० याचने द्विक० भ्वा० आत्म०
सेट् । बल्हते व्यबल्हिट बबल्हे ।

बल्हि पु० बल्ह-इत् । १ क्षत्रियभेदे २ जनपदभेदे स्त्रार्थे क तत्त्वा-
र्थे । ततः कोपधत्वात् भवे अण् । बाल्हिकहिङ्गुनि न० ।
वव पु० प्रथमे तिथ्यर्द्धरूपे करणभेदे करणशब्दे दृशम् ।

बष्क(स्त्र)यि(णी)नी स्त्री मस्क गतो व्ययन् पृषो० मस्य वः
मस्य वा पत्वम् । बष्क(स्त्र)योऽस्यास्ति इति ङीप् घम-
ध्यत्वे षत्वम् । चिरप्रसूतायां गवि अमरः । बष्क(स्त्र)यं
नयतीति नी-ङ गौ० ङीप् घमध्यत्वे पूर्व० षत्वम् ।
बष्क(स्त्र)यणी(नी) इत्यप्यत्र स्त्री ।

ब(व)ह दृङ्गौ भ्वा० आत्म० अक० सेट् इदित् । बं(वं)हते
अवं(वं)हिट । बवंहे महिसाहय्यादयमोष्वादिरिति
पाणिनीयाः । दन्तोष्वादिरिति वोपदेवः ।

बहल त्रि० बहि-कलच् नलोपश्च १ प्रचुरे २ बहुशब्दार्थे च ।

ब(व)हु त्रि० बं(व)हि-ङ्गु नलोपः । १ श्लिप्रमृत्त्यनेकसह्यान्विते,
२ विपुले च । ब(व)ह्वादि० स्त्रियां वा ङीप् ।

बहुत्वं च त्रित्वपर्यवसायि कपिपुत्रलन्यायात् अपेक्षाबुद्धिवि-
शेषजन्यत्वं तच्च पर्याप्रप्ता सर्वत्र वर्तते समवायेन प्रत्येकं
दृष्टिमत् । अस्य संख्यावत् कार्यम् तेन बहुशः बहुत्व
बहुतिथ इत्यादि । [४ दात्यु हे खगे ५ जलखातके च मेदि०
बहुक्क पु० बहु+संज्ञायां कन् । १ कर्कटे २ स्त्र्ये ३ अर्कटके

ब(व)हुकण्टक पु० ब(व)ङ्गनि कण्टकान्यस्य । १ चतुर्गोचुरे ।
२ यवासे (मोखुरी) ३ हिन्ताले ४ अग्निदक्षत्यां स्त्री क्षुप-
भेदे राजनि० । [कण्टकारिकायाम् राजनि० ।

ब(व)हुकण्टा स्त्री ब(व)हवः कण्टाः कण्टकाः यस्याः ।

ब(व)हुकन्द पु० इव० । १ मूरणे । २ कर्कश्यां स्त्री० राजनि० ।

बहुकार त्रि० ब(व)ङ्गनि किरति कृ-अच् । (फ्रास्) १ श्भासा-
र्जनकरे खलपौ अमरः । करणे अण् । २ सम्भार्जन्यां स्त्री
हेम० गौरा० ङीप् । क-अच् इत्त० । ३ उष्ट्रे त्रिका० ।

४ अनेककार्यकरे त्रि० । [कण्टांम् राजनि० ।

ब(व)हुकारिवा स्त्री० ब(व)हवः कार्या इव पर्यायस्य । आखु